

MEMÒRIA SOBRE L'ADQUISICIÓ DE L'OBRA SENSE TÍTOL DE JOAN FURRIOLS, 1957, DINTRE DE LA LÍNIA D'ADQUISICIONS D'ART DE POSTGUERRA I SEGONES AVANTGUARDES

L'empresa Cientomasuna Arte Contemporáneo SLU, ha ofert al Departament de Cultura l'obra següent:

Objecte: pintura
Títol: *Sense títol*
Autor: Joan Furriols
Datació: 1957
Matèria/tècnica: Tela metàl·lica i pigments
Mesures: 75,5 x 101 cm

Historia i context de l'obra

L'obra *Sense títol* és una pintura de 75,5 x 101 cm de tela metàl·lica i pigments, datada en 1957 de l'artista Joan Furriols (Vic, 1937) quan tenia 18 anys. Furriols és un artista multidisciplinari, que des de la seva joventut ha treballat en la recerca d'una obra arriscada i innovadora.

La seva carrera professional es caracteritza per treballar l'escultura, la pintura i la il·lustració en una trajectòria que va de l'abstracció a la figuració, realitzant un gran treball d'experimentació de la matèria. Creador de petits mons, utilitza l'espai com a camp de recerca, com a escenografia on articula les seves teories sobre l'ordre, el buit, la transcendència dels successos que poden arribar a esdevenir, les diverses disposicions dels cossos i la inquietud de les històries que aquests desemboquen, articulant un diàleg amb les persones que contempen l'obra i que són les encarregades d'acabar-la i entendre el joc que, com si fossin jeroglífics, planteja l'artista.

Els seus inicis al món de l'art estan lligats principalment al grup artístic Els Vuit, que volia introduir la modernitat artística a Vic, i a la revista *Inquietud* que, a més de ser una bona eina de difusió, va actuar també com a portaveu de l'activitat cultural més compromesa amb l'avantguarda entre 1955 i 1966. Va ser un dels fundadors d'aquesta revista i la seva participació va ser molt activa durant els onze anys que va estar en funcionament.

Va estar vinculat als grups artístics avantguardistes de l'època, com el Cercle Maillol de l'Institut Francès i el Club 49 a la Sala Gaspar. Va entrar en contacte amb artistes d'avantguarda com Josep M. de Sucre, Antoni Tàpies, Modest Cuixart, Joan Brossa, Joan Josep Tharrats, Josep M. Subirachs i Joan Vilacasa, entre altres, i amb el crític Alexandre Cirici Pellicer. La majoria d'aquestes relacions van perdurar al llarg dels anys i en alguns casos es van traduir, com en el cas d'en Joan Brossa, en escenografies de representacions teatrals dels seus textos.

La pintura objecte d'adquisició, és una peça pictòrica amb tela metàl·lica i pigments de tons foscos amb un element compositiu característic d'aquest autor, com són els forats. En el moment de la seva producció, l'artista explorava la pintura matèrica al mateix temps que l'informalisme s'imposava com a tendència.

Furriols parteix sempre d'una reducció deliberada dels seus mitjans materials, que amaga una elaboració molt treballada, refinada i subtil, atenta al detall i cromàticament exquisida. El rigor, l'exigència i la contenció esdevenen un mètode i una ètica. Com a la recerca de la dimensió interior, a les seves peces els forats, les distàncies i els buits dialoguen amb els recipients, amb la densitat del negre i de la matèria. Furriols supera la divisió convencional entre pintura i escultura.

Les seves obres bidimensionals, com és en aquest cas, evoquen paradoxalment gràcies al límit, l'amplitud i l'infinit. Les seves natures mortes no responen a cap categoria tradicional.

L'aportació d'aquesta obra a la Col·lecció Nacional, suposa la possibilitat de tenir una obra primerenca, corresponent a una etapa no representada en els col·leccions públiques d'un autor català referent i contribuir a enriquir el patrimoni dels museus, per deixar testimoni d'un període que ja forma part de la història de l'art. La destinació més indicada per ser dipositada és el Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC).

Atès l'interès de l'obra, es creu convenient adquirir-la per tal que passi a formar part del fons patrimonial de la Generalitat de Catalunya. L'adquisició compta amb l'informe favorable de la Junta de Qualificació, Valoració i Exportació de Béns del Patrimoni Cultural de Catalunya, així com el seu preu, que es pot considerar del tot raonable.

